

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

## ***Boljević v. Serbia* - [47443/14](#)**

Hotărârea din 16.6.2020 [Secția a IV-a]

### **Articolul 8**

#### **Obligații pozitive**

##### **Articolul 8-1**

##### **Respectarea vieții private**

Prescripția care blochează efectuarea unui test ADN în privința unui bărbat decedat și revizuirea unei hotărâri definitive care aprobă tăgăduirea paternității sale, fără ca reclamantul să știe despre aceasta, înainte ca asemenea teste să devină disponibile: *încălcare*

*În fapt* – Până la moartea dlui A, reclamantul a crezut că acesta, fostul soț al mamei sale, era tatăl său biologic. În anii 2011-2012, reclamantul a descoperit că, de fapt, dl A a intentat cu succes un proces, care s-a încheiat în 1972, cu privire la tăgăduirea paternității în privința reclamantului, care avea atunci trei ani. Reclamantul a încercat, fără succes, să redeschidă procedurile, pentru a stabili identitatea tatălui său biologic, pe baza unui test ADN, care nu era disponibil în 1972. Tribunalele naționale au hotărât împotriva reclamantului, în principal din cauza expirării termenului de prescripție de cinci ani pentru redeschiderea procesului (în 1977) și pentru că reclamantul a fost reprezentat în acel proces de un tutore desemnat.

*În drept* – Articolul 8:

Curtea a examinat acest caz din perspectiva obligațiilor pozitive ale statului reclamat.

*(a) Dacă refuzul de redeschidere a procedurilor civile anterioare era prevăzut de lege și urmărea un scop legitim:*

Nu exista nicio dovadă a arbitrariului în motivarea tribunalelor naționale. Mai mult, atunci când se ajungea la redeschiderea unor proceduri încheiate printr-o hotărâre definitivă a unui tribunal, în contextul paternității sau într-un alt context, existau, prin natura lucrurilor, pe lângă alte considerente, implicații serioase pentru certitudinea juridică. Prescripțiile în procedurile privind paternitatea urmăreau, în particular, un scop legitim: erau concepute să protejeze presupușii tați de cererile abuzive, prevenind astfel nedreptatea care putea apărea dacă tribunalelor li se cerea să se pronunțe în privința unor fapte care au avut loc cu mai mulți ani în urmă. Mai mult, era, bineînțeles, posibil ca tribunalele naționale să refuze în mod legitim să redeschidă procedurile în baza altor motive, care nu aveau legătură cu prescripția, dacă acele motive erau considerate, în mod corespunzător, ca fiind nefondate.

Având în vedere cele de mai sus, refuzul de redeschidere a procedurilor civile încheiate în anii 1970 era prevăzut de lege și urmărea scopurile legitime ale asigurării certitudinii juridice și protecției drepturilor altora.

*(b) Dacă a fost asigurat un echilibru corect:*

În primul rând, reclamantul a încercat să stabilească identitatea tatălui său biologic, fapt care a fost recunoscut drept un interes vital protejat de Convenție, care nu dispare odată cu trecerea timpului. În al doilea rând, nu exista o cale legală pentru reclamant pentru a extinde termenul de depunere a cererii sale de redeschidere a procesului. Dreptul național nu permitea luarea în considerare a elementelor relevante ale situației precise a reclamantului sau punerea în balanță a intereselor

relevante care trebuiau realizate. În al treilea rând, viața privată a unei persoane decedate, de la care trebuiau prelevate mostre ADN, nu putea fi afectată printr-o cerere în acest sens. În al patrulea rând, nu exista niciun indiciu în dosarul cauzei cu privire la care ar fi poziția familiei decedatului despre efectuarea unui test ADN. În orice caz, cererea reclamantului a vizat negarea posibilității de a demonstra că dl A era, într-adevăr, tatăl său biologic. Dincolo de toate, așa cum știa, acest fapt nu prezenta dubii până în 2011 sau 2012. Chiar și în certificatele de naștere emise mult mai târziu, în 2014 și 2019, dl A era identificat, încă, ca tată al reclamantului. În fine, Curtea nu a putut accepta argumentul Guvernului că reclamantul trebuia să formuleze o nouă acțiune civilă.

În lumina celor de mai sus, menținerea certitudinii juridice nu era suficientă, în sine, ca motiv pentru privarea reclamantului de dreptul de a-și stabili filiația. Într-adevăr, Guvernul însuși a recunoscut faptul că tribunalele naționale nu au putut trata chestiunea substanțială a calității de tată biologic a dlui A în raport cu reclamantul, din cauza limitelor temporale privind redeschiderea procedurilor. Având în vedere circumstanțele cazului și interesul prevalent în discuție al reclamantului și în ciuda marjei de apreciere acordate în acest context, autoritățile nu i-au asigurat respectarea vieții sale private (compară și opune, *mutatis mutandis*, cu cazurile *A.L. v. Polonia* și *R.L. și alții v. Danemarca*, în care constatarea încălcării articolului 8 s-a bazat în mare parte pe o analiză a ceea ce era interesul superior al copiilor, care nu erau reclamanți în aceste cazuri).

În privința cererilor care presupun chestiuni sensibile și importante, așa cum este cea formulată de reclamant în acest caz, vor opera mai multe interese concurente și va trebui efectuat un exercițiu de punere în balanță. Acest fapt poate conduce, în funcție de circumstanțele precise, la adoptarea de către Curte a unor concluzii diferite în aceste cazuri, cu condiția ca ele să fie conforme cu principiile generale.

**Concluzie:** încălcare (unanimitate).

Articolul 41: constatarea unei încălcări a constituit, în sine, o satisfacție echitabilă suficientă pentru acoperirea prejudiciului moral suferit.

(Vezi și *Mikulić v. Croația*, [53176/99](#), 7 februarie 2002, [Nota informativă 39](#); *Odièvre v. Franța* [MC], [42326/98](#), 13 februarie 2003, [Nota informativă 50](#); *Jäggi v. Elveția*, [58757/00](#), 13 iulie 2006, [Nota informativă 88](#); *Backlund v. Finlanda*, [36498/05](#), 6 iulie 2010; *A.L. v. Polonia*, [28609/08](#), 18 februarie 2014; *R.L. și alții v. Danemarca*, [52629/11](#), 7 martie 2017, [Nota informativă 205](#); *Silva și Mondim Correia v. Portugalia*, [72105/14 și 20415/15](#), 3 octombrie 2017; *Mifsud v. Malta*, [62257/15](#), 29 ianuarie 2019, [Nota informativă 225](#)).